

Fylkesmannen i Møre og Romsdal
Miljøvernavingdelinga

Forvaltningsplan for Sandøya- Vattøya naturreservat

Ulstein kommune

Rapport 2011: 13

Oversiktsbilde på framsida viser Sandøya-Vattøya naturreservat i Ulstein kommune. Bildet er tatt frå sørvest (foto: Øivind Leren).

Tittel: FORVALTNINGSPLAN FOR SANDØYA-VATTØYA NATURRESERVAT

Forfatter:

Alexander Connor, miljøvernavdelinga, Fylkesmannen i Møre og Romsdal

Godkjenningsvedtak:

Forvaltningsplan for Sandøya-Vattøya naturreservat i Ulstein kommune er godkjent av Fylkesmannen i Møre og Romsdal 15.12 2011, med heimel i verneforskrifta § 10.

Referat:

Denne forvaltningsplanen skal sikre ei langsiktig og kunnskapsbasert forvaltning av vernekvalitetane i Sandøya- Vattøya naturreservat. Det er i tillegg eit sentralt ønskje at planen vil vere eit godt hjelpemiddel til grunneigarar og andre interesserte ved at den vil vere rettleiande og utfyllande i høve til dei eksisterande verneforskriftene. Forvaltningsplanen presenterer verneverdiane og mål ved bruk av omgrepa *naturkvalitetar*, *bevarings- og forvaltningsmål*. Dette er ein metode i naturforvaltninga som skal sikre ei meir presis forvaltning av naturvernområde i Noreg.

Ein viktig kvalitet i reservatet er området funksjon som hekkelokalitet for måser og terner. Reservatet skal forvaltast slik at desse verdiane vert sikra på lang sikt. Skjøtselstiltak som vegetasjonsrydding, beiting og overvaking/fjerning av framande artar er nokre døme på tiltak som skal bidra i dette arbeidet.

I tillegg til å ha fokus på framtidig skjøtsel vil ei sentral oppgåve for forvaltningsstyresmakta vere å overvake bevaringsmål for sjøfuglane i reservatet. Med denne forvaltningsplanen vert fokuset på vernekvalitetane for reservatet skjerpa i framtida.

Forvaltningsplanen med tilhøyrande bevaringsmål og tiltak bør reviderast minst kvart 10. år.

Emneord:

Forvaltningsplan, sjøfugl, naturkvalitet, bevaringsmål, framande artar, skjøtsel.

ISBN (Pdf utgåve): 978-82-7430-231-0

ISBN (Papir utgåve): 978-82-7430-230-3

ISSN 1891-876X

Ulf Lucassen
seksjonssjef

Lindis Nerbø
Direktør miljøvernavdelinga

Forord

Sandøya- Vattøya naturreservat i Ulstein kommune blei oppretta ved kongeleg resolusjon av 28. mai 2010, som ein del av verneplan for hekkande sjøfugl i Møre og Romsdal.

Verneplanen sikrar nokre av dei viktigaste områda for sjøfugl i fylket og omfattar 36 hekkelokalitetar. Desse naturreservata er fordelt på 19 kommunar, og utgjer totalt om lag 53 km². Av dette er 6 km² land og 47 km² tilhøyrande sjøareal.

Dette er den første forvaltningsplanen for Sandøya- Vattøya naturreservat, og ein av 11 forvaltningsplanar som fylkesmannen sette i gang å utarbeide våren 2011. Sjøfuglreservata med forvaltningsplaner vart valte ut på grunn av auka gjengroing av hekkelokalitetane.

Det har vore ein nedgang i hekkebestandane dei siste åra for fleire av sjøfuglartane i Nordsjøen. Nedgangen har vore mest dramatisk for artar som hentar mat langt til havs. Nedgangen kan skuldast både globale og lokale forhold. Ved å verne hekkelokalitetane sikrar vi sjøfuglane mot lokale trugsmål som til dømes forstyrning i rugetida og gjengroing av eigna reirplassar. Aktuelle skjøtselstiltak for å gjenskape og oppretthalde best moglege vilkår for hekkande sjøfugl er derfor eit sentralt tema i forvaltningsplanane.

Fylkesmannen har hatt forvaltningsplanane på høyring i 2011. Høyringsbrev har vore sendte til grunneigarar, aktuelle offentlege etatar og fleire lokale og regionale lag og organisasjonar. Høyringsdokumenta har lege på fylkesmannen sine heimesider. Vedtekne forvaltningsplanar er å finne på nettsidene til Fylkesmannen i Møre og Romsdal, fmmr.no, under publikasjonar. Forvaltningsplanen vil vere rettleiande og utfyllande i høve til dei eksisterande vernereglane og vil ikkje gi nye avgrensingar for grunneigarane.

Verneplanen er den siste av dei tematiske fylkesvise verneplanane i Møre og Romsdal. Oppgåva med å opprette verneplanar for våtmark, myr, edellauvskog, havstrand/elveos og hekkande sjøfugl i Møre og Romsdal er dermed fullført.

Planen er først og fremst utarbeidd av Alexander Connor ved fylkesmannens kontor. Jorunn Mittet Eriksen har slutført arbeidet. I tillegg har Aslaug Magerøy Grimstad lest korrektur. Planen er utarbeidd for midlar som Direktoratet for naturforvaltning (DN) har stilt til rådvelde.

Molde, 15.12.2011

Innhold

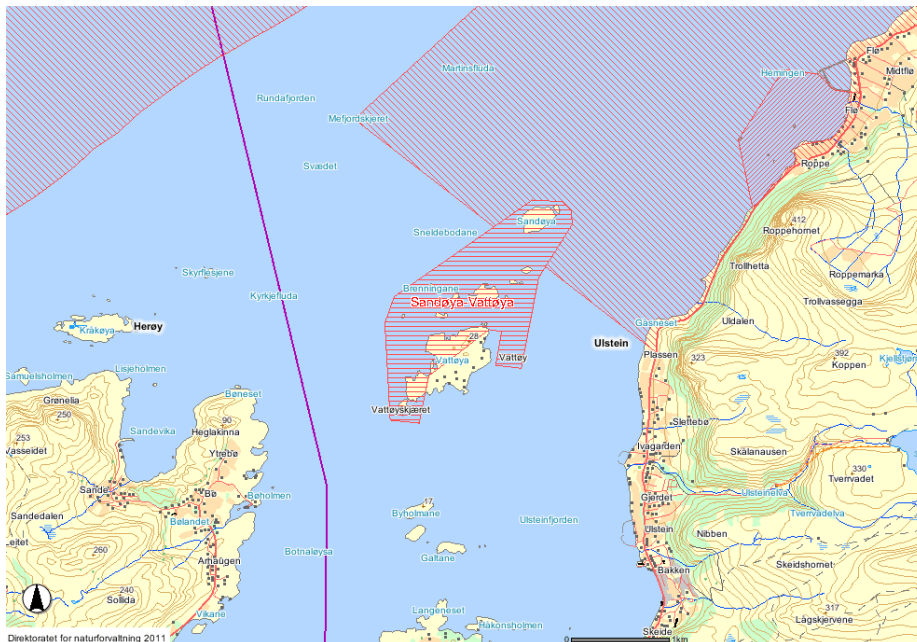
1	INNLEIING	9
2	SJØFUGLANE I MØRE OG ROMSDAL	10
2.1	EIGNA TOPOGRAFI FOR SJØFUGL	10
2.2	REGISTRERINGAR	11
2.3	UTFORDRINGAR/ TRUSLAR.....	12
3	BRUKARINTERESSER	13
3.1	JAKT, FISKE OG FRILUFTSLIV	13
3.2	JORD- OG SKOGBRUK	14
4	SKJØTSEL	14
4.1	SKJØTSELBEHOV I SJØFUGLRESERVATA.....	14
5	SKJØTSELSPLAN FOR SANDØYA- VATTØYA NATURRESERVAT	15
5.1	SKILDING AV VERNEOMRÅDET.....	15
5.2	NATURKVALITETAR.....	15
5.3	TILSTANDEN I SANDØYA-VATTØYA NATURRESERVAT	16
5.4	BEVARINGSMÅL.....	16
5.4.1	<i>Oppfølging av bevaringsmål</i>	16
5.5	SKJØTSEL; BEHOV OG GJENNOMFØRING	18
5.5.1	<i>Rydding av tre og kratt</i>	19
5.5.2	<i>Brenning</i>	19
5.5.3	<i>Beiting</i>	20
5.5.4	<i>Overvaking/fjerning av framande artar</i>	20
5.5.5	<i>Rydding av søppel</i>	21
5.5.6	<i>Oppsummering av skjøtselstiltak i Sandøya- Vattøya naturreservat</i>	21
6	FORVALTNING AV NATURRESERVATET	22
6.1	FORVALTNINGSSTYRESMAKTER	22
6.2	LOVVERK, FØRINGAR OG FORVALTNING	22
6.3	FORVALTNING AV VERNEFORSKRIFTA	23
6.4	FORSTÅING AV UNNTAKA FRÅ FORSKRIFTENE	23
6.4.1	<i>Spesifiserte dispensasjonsreglar</i>	23
6.4.2	<i>Generelle dispensasjonsreglar</i>	24
6.5	RETNINGSLINER FOR SAKSBEHANDLING	25
6.6	SKILTING OG INFORMASJON	26
6.7	OPPSYN I NATURRESERVATA	26
6.8	REVIDERING AV FORVALTNINGSPLAN	27
7	KJELDER	28
8	VEDLEGG	29

1 Innleiing

Sandøya-Vattøya naturreservat (figur 1 og 2) vart oppretta ved kongeleg resolusjon av 28. mai 2010 i samband med verneplan for hekkande sjøfugl i Møre og Romsdal. Formålet med vernet er i følgje § 2 i verneforskrifta; *“å ta vare på eit område som har særskilt verdi for biologisk mangfald og som inneheld trua, sjeldsynt og sårbar natur. Den tilnærma urørte øya med omliggande sjøområde og naturleg tilhøyrande plante- og dyreliv, huser nokre av dei største fuglekoloniane i midtre fjordstrøk i fylket. Blant anna fleire måke- og terneartar, teist og ærfugl hekker her. Området har også ei rekke andre hekkande fuglearter og bestandar av alm, villmorell og hagtorn av botanisk interesse”*.

Figur 1: Sandøya-Vattøya naturreservat ligg i Ulstein kommune (www.dirnat.no/kart/naturbase).

Kvifor vern?

Naturvern byggjer på oppleving av, og kunnskap og medvit om kvalitetar og eigenskapar i naturen. Norsk politikk og lovgjeving baserer seg på at naturen har ein verdi i seg sjølv, ein eigenverdi, som gjer at all natur og alle artar har ein rett til å eksistere. Mennesket inngår som ein del av naturen med eit særleg ansvar i kraft av sin sterke påverknad på mange økologiske prosessar. Naturen har også ein opplevingsverdi, ein verdi for folk si helse og trivsel, og gjennom friluftsliv ein verdi for å skape forståing for vern av natur.

For å sikre område som er særleg viktige må desse vernast mot faktorar som kan øydelegge dei. Mangfaldet av artar og naturtypar vert i stor grad påverka negativt av menneskeleg aktivitetar som utbygging, omdisponering av areal, forureining m.m. Å ta vare på naturverdiar gjennom plan- og bygningslova vil ikkje alltid kunne stå sterkt nok mot mange slike påverknadsfaktorar. Å verne viktige sjøfugllokalitetar etter naturmangfaldlova (NML) gir eit sterkare juridisk vern, og vil i best mogleg grad sikre arealet.

Sjøfugl er ikkje noko eining i zoologisk systematikk, men eit omgrep som skildrar ei funksjonell rolle i naturen. Det femner dei fugleartane som gjennom heile eller store delar av levetida hentar det meste av næringa frå sjø og hav. Sjølv om dette i vidaste forstand kunne også gjelde t.d. havørn samt nokre av vadarane, avgrensar ein normalt sjøfuglomgrepet til å

gjelde symjefuglar av ulike slag. Døme på typiske representantar for sjøfuglane er stormfuglane, sulene, skarvane, alkefuglane og dei fleste måkefuglane.

Samstundes som dei er viktige hekkelokalitetar er mange av naturreservata viktige skjærgårdsområde, som er ein sjeldan og verneverdig naturtype i global samanheng. Særleg øy- og skjærgårdsområda har stor verdi som heilhetlege økosystem, der zoologiske, botaniske og geologiske element både på land og i sjø bidreg til områda sin eigenart, økologiske betydning og verneverdi.

Vern av areal med særlege naturverdiar er i Noreg regulert av NML. Områda er verna som naturreservat etter NML § 37, jf. §§ 33 og 62. Naturreservat er den strengaste av verneformene og blir m.a. brukt for område som inneheld trua, sjeldan eller sårbar natur, område av ein bestemte naturtype, er viktig for biologisk mangfald, utgjer ein spesiell geologisk førekomst eller har særskilt naturvitskapleg verdi.

Naturreservata skal bidra til å bevare måla i NML § 33. Dei skal bl.a. bidra til sikre variasjonsbreidda i naturtypar og landskap (§ 33 a), dei skal sikre artane og genetisk mangfald (§ 33 b) og sikre trua natur og økologiske funksjonsområde for prioriterte artar (§ 33 c).

Forvaltningsplanen skal vere eit praktisk hjelpemiddel for å oppretthalde og fremje verneformålet i samsvar med verneforskrifta. Han skal sikre ei einsarta forvaltning av verneområdet ved å gje konkrete retningslinjer for mellom anna bruk, informasjon, skjøtsel og saksbehandling. Planen skal òg gje ei samla skildring og dokumentasjon av natur- og bruksinteresser i reservata og om det er spesielle forhold som truar eller kan true verneverdiane. Planen er ikkje juridisk bindande, men er retningsgivande for forvaltninga av området, og han skal synleggjere ansvarsforhold og forvaltningsstyresmakt. I naturreservata er både planter og vilt freda, og det skal ikkje settast i verk tiltak som kan forringe verneverdiane.

Forvaltningsstyresmakta er ansvarleg for skjøtsel. Statens naturoppsyn (SNO) har ansvar for oppsyn i naturreservata, og har i samråd med fylkesmannen ansvaret for skjøtelsarbeid i fleire av reservata.

Forvaltningsplanen byggjer på verneforskrifta og den kunnskapen som finst om sjøfuglane, verneområda og dei største truslane mot verneverdiane.

2 Sjøfuglane i Møre og Romsdal

2.1 Eigna topografi for sjøfugl

Kysten i Møre og Romsdal kan delast mellom indre og ytre. Eit karaktertrekk i det ytre er den flate kystbremmen, som skaper store og oppdelte gruntvassområde. Kystbremmen utgjer også ein viktig del av øyrekka langs kysten, i nokre tilfelle heile øyar som Gossen, Vigra og Smøla. Kystbremmen er difor overgangen mellom fjell og hav, samstundes som han er terskelen mellom havet og fjordane i den indre delen av kysten. Fjordane er djupe, har etter måten få øyar og holmar og er prega av bratte skoglier eller fjellsider, berre stadvis brotne av flatare landskap, særleg kring dalbotnar og elveos. På dei flatare stadene er det også oftast busetnad. Dei store fjordbassenga må fyllast og tømast i takt med flo og

fjøre. I terskelområda kring munningen vert det difor rik straumsetjing og god omrøring i vatnet.

Den norske kontinentalhylla er på det breiaste utanfor Møre og Romsdal, med Storegga og Buagrunnen. Frå sør stryk kyststraumen langs øyar og strender nordover. På Sunnmørskysten råkar ho Golfstraumen med full tyngde. Golfstraumen pressar varmare og saltare havvatn inn mot kysten og skaper omrøring og auka næringstilgang. Dette fører med seg gode vekstvilkår og rik biologisk produksjon. Mørkysten er frå tidlege tider kjend som eitt av dei viktigaste gyte- og oppvekstområda for fleire fiskeartar i landet vårt. Næringstilhøva gjev med andre ord grunnlag for ein rik sjøfuglfauna. Dei topografiske tilhøva ligg fysisk til rette for mange og gode hekkeplassar. Til saman er dette årsaka til at Møre og Romsdal gjennom tidene har hatt store bestandar av sjøfugl. Særleg Sunnmørskysten kan by på brattlendte øyar med fjellstup heilt i havkanten. Dette er høvelege stader for fuglefjellsartane. Runde er den best kjende av desse øyane og huser dei største koloniane. Runde er også det einaste store fuglefjellet i Sør-Norge. Det har elles vore etter måten store koloniar også på naboøyar i Herøy og Sande og på Nordøyane i Haram. Mindre koloniar finst fleire andre stader, men desse er gjerne meir ustabile over tid. Slik kan ein finne til dømes toppskarv- og krykkjekoloniar spreidd på kysten av Romsdal og Nordmøre.

Andre sjøfuglartar, særleg måsar og ternar, hekkar både i koloniar og parvis langs heile fylket, men tettare i dei straumrike områda kring fjordmunningane enn inne i fjordane. Inne i fjordane er utvalet av eigna hekkeplassar mindre. Så godt som alle skjær, holmar eller småøyar i fjordane har sjøfugl hekkande, men villminken har i løpet av dei siste tiåra medverka til at måsar og ternar har funne det tenleg å flytte koloniane anten innover i lyngheia eller til dei ytste skjæra. Strandenger eller småholmar i fjordsystema gjev ikkje lenger like godt resultat i hekkinga (Folkestad & Loen, 1998).

2.2 Registreringar

Undersøkingar retta spesielt mot sjøfugl i Møre og Romsdal har gått føre seg sidan 1950-åra. Den første tida galdt dette ringmerking i fuglefjella på Runde, mest som fritidsaktivitet. Frå 1970 er meir vitenskaplege undersøkingar gjennomførde. Mykje av undersøkingane etter dette er gjennomførde som prosjekt eller delar av prosjekt, finansiert av tilskot frå ymse instansar. Frå 1979 vart aktiviteten i Møre og Romsdal fanga opp i eit nasjonalt system gjennom «Sjøfuglprosjektet» i regi av Direktoratet for vilt og ferskvassfisk (DVF, seinare DN).

Feltarbeidet er i stor grad utført av medlemmar i Norsk ornitologisk foreining (NOF). Den meir vitenskaplege aktiviteten i foreininga har vore organisert gjennom Ornitologiske undersøkingar i Møre og Romsdal (Folkestad & Loen, 1998).

Registrering av sjøfugl går føre seg etter ulike metodar, alt etter kva slags art som skal kartleggjast. Generelle takseringar i store areal er ofte mindre nøyaktige enn artsspesifikke takseringar i avgrensa område. Men sjølv om takseringsresultata ikkje alltid gjev eit eksakt kvantitativt mål på sjøfuglbestandane, kan dei vere eit godt tolkningsgrunnlag for ei vurdering av verdien til ulike lokalitetar.

Undersøkingane er i første rekkje retta mot hekkelokalitetane. Registreringar eitt år gjev eit situasjonsbilete. Storleiken av sjøfuglbestandane vil variere med ei rekkje faktorar der næringsstilgangen ofte er den viktigaste. For fleire av artane kan det difor vere stor variasjon frå år til år. Dette kan gjelde talet på fugl som går til hekking, i kva grad hekkinga vert vellukka eller om delar av koloniane vert flytta til andre lokalitetar. Det siste gjeld først og fremst for ternar. På overnattings-, raste- eller overvintringslokalitetar er gjerne fuglane tett samla og lett synlege. Sjølv om teljingane er noko enklare vil det også her vere tale om situasjonsbilete.

For å kome fram til sikre konklusjonar om trendar og tendensar treng ein difor undersøkingar over fleire år. I praksis er det vanskeleg å gjennomføre dette innafor rimeleg tid og til rimelege kostnader. Fylkesmannen vonar at ein kan overvake bevaringsmåla tre gonger i løpet av planperioden.

At dei nyaste tala oftast er lågare enn dei gamle, kan ein lett tru at lokalitetane har mist sin verdi for sjøfugl. Bestandane kan variere mykje frå år til anna og dei høgste tala syner lokaliteten sitt minimum potensiale. Dette er særleg viktig å vere klar over nettopp i dei tider den langsiktige trenden er negativ.

Sjøfuglreservata er i liten grad kartlagde i høve til naturverdiar utanom sjøfugl. Fylkesmannen ser det heller ikkje som realistisk å prioritere ei slik kartlegging med det første, då verneverdiane i all hovudsak er knytt til hekkande sjøfugl. Likevel kan det vere av verdi å få meir kunnskap om anna biologisk mangfald i dei ulike reservata. Slik kunnskap vil vere nyttig for val av skjøtselstiltak og verknadene av dei. Det vil òg vere viktig informasjon i samband med andre artar med spesielle omsyn (t.d. planteartar, pattedyr) som kan etablere seg i reservata.

2.3 Utfordringar/ truslar

Det har dei siste åra vore ein nedgang i hekkebestandane for fleire av sjøfuglartane i Norskehavet. Nedgangen har vore mest dramatisk for artar som hentar mat langt til havs (pelagisk beitande artar), mellom anna lunde, lomvi, havhest og krykkje. På mange lokalitetar har desse artane hatt fleire mislykka hekkforsøk. For dei meir kystbunde sjøfuglartane er utviklinga ikkje like negativ, og fleire av bestandane er i framgang.

Utviklinga i sjøfuglbestandane er eit resultat av den samla påverknad fuglane er utsette for. Påverknadsfaktorane er mange og komplekse. Næringsmangel er vurdert som den mest kritiske faktoren for hekkesuksessen. Mangelen på mat kan kome av anten overfiske på byttedyra sjøfuglane lever av eller klimastyrte endringar i havet som endrar næringsgrunnlaget.

På lokalt nivå er den største trusselen mot sjøfuglar forstyrring i hekketida. Når folk kjem nær hekkeplassen, kan vaksne fuglar forlate reiret. Egg og ungar blir då svært sårbare og kan til dømes bli etne av rovdyr, fryse i hel eller bli overoppheita. Mange forstyrringar kan føre til at hekkinga i heile eller delar av kolonien mislukkast. Måsefuglar og ternar er spesielt sårbare for ferdsel, da dei legg egg på bakken på låge og ofte lett tilgjengelege område (Temanord, 2008).

Andre truslar kan mellom anna vere fysiske inngrep som følgje av utbygging til bustad-, nærings- og fritidsføremål. Endra bruk som fører til attgroing kan også gjere område ueigna til hekking for sjøfugl. Aktivitetar som reduserer eller vanskeleggjer fødetilgang for sjøfugl lokalt, vil også vere negative for sjøfuglartar som er avhengige av føde i nærleiken.

Introduserte artar er òg ein trussel for hekkebestandane. Mink blei innført til Noreg for pelsdyravl på 1920-talet. Frå byrjinga av 1930-talet fann ein ville bestandar av mink. I dag er minken etablert over store delar av landet, og har lokalt ein betydeleg negativ innverknad på sjøfuglkoloniar.

3 Brukarinteresser

Her presenterer vi dei mest aktuelle brukarinteressene som kan bli berørte på grunn av vernevedtaket. I tillegg har vi definert forvaltningsmål for reservatet og eventuell lovheimel for bruksavgrensingar. Restriksjonar er anten heimla i verneforskrifta eller NML. Heile verneforskrifta ligg som vedlegg 1.

3.1 Jakt, fiske og friluftsliv

Det er ikkje opna for jakt i Vattøya- Sandøya naturreservat, jf. § 4 i verneforskrifta. Dette skuldast at delar av Vattøya-Sandøya naturreservat tidlegare var ein del av Flø fuglefredningsområde, der jakt var forbode.

Det er derimot opna for fangst og fiske i samsvar med gjeldande lovverk, jf. § 4. Dette inkluderer fiske etter hummar, krabbe og skjel.

§ 7. 4 opnar for fangst av mink. Minken kan gjere stor skade på hekkande sjøfugl. Elles er alt dyreliv, medrekna reirplassar og hiområde, freda mot skade og øydelegging. Nye artar skal ikkje innførast.

Det er lov å plukke bær, matsopp og vanlege planteartar inkludert tang til privat bruk. Alle desse unntaka er nemnde i § 4 i verneforskrifta.

Av omsyn til fuglelivet er det bandtvang for hund i reservatet.

Verneforskrifta går føre friluftslova og allemannsretten ved eventuelle motsetjingar i lovverket. Fordi Sandøya- Vattøya er eit område som er verna grunna naturkvalitetar vil difor naturen prioriterast over friluftsiinteresser ved ein eventuell konflikt.

Vi gjer merksam på ferdselsforbodet i hekketida frå 01.05 -t.o.m. 31.07.

Forvaltningsmål for jakt, fiske og friluftsliv

- ✓ *All ferdsel skal skje varsamt og ta omsyn til fugleliv, vegetasjon og andre naturkvalitetar.*
- ✓ *Det skal stimulerast til fellefangst av mink i reservatet.*

3.2 Jord- og skogbruk

Reservatet blir ikkje nytta til beiting i dag. Dersom grunneigarane ønskjer det, er det opna for slik aktivitet, jf. § 4.

4 Skjøtsel

Med skjøtsel meiner ein aktive tiltak på økologisk grunnlag i regi av grunneigarar eller andre, og tiltak som forvaltningsstyresmakta gir løyve til eller set i gang for å ta vare på naturkvalitetar i samsvar med verneformålet. NML § 47 gir forvaltningsstyresmakta heimel til å iverksetje skjøtsel i verneområda, jf. § 9 i verneforskrifta. Skjøtselstiltak kan t.d. vere rydding av skog og kratt, brenning, rydding av avfall, beiting og slått.

Forvaltningsmål for jord og skogbruk

- ✓ *I samarbeid med grunneigarar fjerne framand flora og anna vegetasjon som har ein negativ påverknad på verneverdiane.*

Forvaltningsstyresmakta kan ikkje påleggje grunneigarar å utføre skjøtelsoppgåver, men nært samarbeid mellom forvaltningsstyresmakta og grunneigarane er viktig for å oppnå gode og heilskaplege resultat i verneområdet. All skjøtsel skal skje i samarbeid med fylkesmannen og SNO, og grunneigarar og andre interesserte kan ikkje drive skjøtsel utan skriftleg løyve frå forvaltningsstyresmakta. For å unngå å forstyrre hekkande fugl bør gjennomføring av skjøtselstiltak med omfattande aktivitet skje i perioden 1.september til 31.mars.

Det er såleis ikkje nødvendig med særskilt dispensasjon for skjøtselstiltak som forvaltningsstyresmakta på eige initiativ ønskjer å setje i gang. Dersom det gjeld skjøtsel som trengst for å fremje verneformålet (med unntak av å setje dyr på beite) er forvaltningsstyresmakta heller ikkje formelt avhengig av løyve frå grunneigar. I praksis ønskjer fylkesmannen likevel alltid å drøfte skjøtselstiltak med grunneigar i førekant, for å finne fram til dei mest føremålstenlege måtane å gjere arbeidet på, og unngå unødige ulemper for grunneigarar eller andre brukarar. For skjøtelsarbeid som er i samsvar med den vedteken forvaltningsplanen vil fylkesmannen varsle grunneigarane før arbeidet blir utført. Vernereglar gir ikkje heimel til å påleggje grunneigarar eller andre å utføre skjøtsel.

4.1 Skjøtselbehov i sjøfuglreservata

Mange av naturreservata gror att. Det gjeld både oppslag av tre, kratt og buskar, og at lyngen på mange av øyane på kysten begynner å bli grov. Tilveksten av tre kjem både frå naturleg frøspreiing og frå tidlegare planting av ulike bartre. Det aukande oppslaget av tre i reservata kan skuldast fleire faktorar, som t.d. frøspreiing eller eit svakare beitepress. I lange tider har sjøfuglane levd i eit nært samspel med kystbefolkninga. Mange øyar og holmar som tidlegare vart nytta som utmarksbeite ligg i dag ubrukte. Dette har ført til store endringar i vegetasjonen.

Gjengroing gjer at store delar av enkelte reservat ikkje kan nyttast av sjøfuglane. Vegetasjonen på bakken og trea hindrar utsynet for rugande sjøfuglar, og gjer at dei ikkje føler seg trygge. Trea fungerer dessutan som tilhaldsstader og beskytta sitjeplassar for egg- og ungerøvarar som kråke og ramn, som i ope terreng ville blitt jaga vekk av dei hekkande fuglane.

For å ta vare på det tradisjonelle kystlandskapet som sjøfuglreservata representerer, og sikre eigna hekkeområde for sjøfugl, er det viktig å fokusere på skjøtsel. Dei mest aktuelle skjøtselstiltaka er rydding av tre/kratt samt brenning og beiting. Skjøtsel kan òg innebære fjerning av framande plante- og dyreartar og kanalisere ferdsel.

5 Skjøtselsplan for Sandøya- Vattøya naturreservat

Måla for forvaltning av sjøfuglreservat i fylket vert presentert i tråd med dei nye retningslinene for forvaltning av område verna etter NML. Forvaltninga skal vere kunnskapsbasert og så presis som råd. Sentralt i dette ligg det å konkretisere verneverdiane (naturkvalitetane) og knyte desse opp mot konkrete bevaringsmål for dei einskilde reservata. Måla skal fungere som referansepunkt i overvaking av naturkvalitetar over lengre tid. Til dømes kan nedgang i bestandstorleik vere signal på at negative faktorar verkar inn på verneverdiane i reservatet. I dei nye retningslinene for denne typen forvaltning er det tre omgrep som er sentrale: naturkvalitet, bevaringsmål og forvaltningsmål.

Naturkvalitet består av dei naturtypene eller artane som er grunnlag for vernet og som ofte er særmerkte for verneområda. Bevaringsmål er den tilstanden ein ønskjer at naturkvaliteten skal ha.

Forvaltningsmål er eit samleomgrep for alle måla i eit verneområde. Her vert også mål knytt opp mot nærings- og brukarinteresser omfatta. Verneverdiane er grunnlaget og utgangspunktet for å definere bevaringsmål for naturreservata.

5.1 Skildring av verneområdet

Sandøya- Vattøya er ei samling av fleire holmar og skjer i Ulsteinfjorden (figur 1 og 2) i Ulstein kommune. Reservatet omfattar den nordvestlege delen av Vattøya, samt Lyngøya, Sandøya og fleire holmar og skjer i sjøområdet omkring.

Reservatet er på 2007 daa. Av dette er om lag 267 daa landareal og 1740 daa sjøareal.

Øyane er småkuperte. Vegetasjonen er stort sett lynghei og strandeng. På Vattøya er det seks fråflytta gardsbruk med dyrkamark og beite som gror att. Det er elles fleire mindre tilnærma urørte holmar og skjer i verneområdet. Området utgjer den ytste delen av den såkalla "Grønne korridor", fjordlandskapet mellom Herøy og Ulstein.

5.2 Naturkvalitetar

Sandøya-Vattøya er ein viktig hekkelokalitet for sjøfuglane i fjorden mellom Herøy og Ulstein. Det er gode hekkebestandar av måsefuglar i reservatet. Svartbak har hatt ein stabil bestand frå 1975 til 2011. Tal frå 2011 viser at heile 55 par ærfugl hekka her. Elles har det tidlegare vore gode hekkebestandar av ternar, med ei berekning på 25-55 par på 1990-talet.

Definisjonar

Naturkvalitet

Naturkvalitet er naturtypar, artar, geologi og landskap som skal bevarast i eit verneområde.

Forvaltningsmål

Forvaltningsmål er eit samleomgrep for alle målsettingar knytte til eit verneområde. T.d. verdiar knytte til areal, artar eller brukar- og næringsinteresser.

Bevaringsmål

Den tilstanden ein ønskjer at naturkvaliteten skal ha.

I 2011 blei det derimot ikkje observert terner i reservatet. Grågås har tidlegare hekka på dei nordlege delane av Vattøya.

5.3 Tilstanden i Sandøya-Vattøya naturreservat

Lyng er den dominerande vegetasjonen. Enkelte stader er det likevel opne grasbakkar. Dette er spesielt på dei mindre holmane.

Sandøya- Vattøya er i ein tidleg gjengroingsfase. Det er sparsamt med lauvkratt som har kome opp. Spreidde lauvtre finst, men i høve til fleire av dei andre sjøfuglreservata er tilstanden her relativt god. Ei medverkande årsak til dette er truleg den tidlegare beiteaktiviteten.

I tillegg til lauvtree er gran og sitkagran i ferd med å etablere seg i delar av reservatet.

5.4 Bevaringsmål

Bevaringsmål er den tilstanden ein ønskjer at naturkvaliteten skal ha, og skal konkretisere dei meir overordna forvaltningsmåla. Bevaringsmål byggjer på kunnskapen om naturkvalitetane/-verdiane ein finn i verneområda. Slike førekomstar vil endre seg naturleg, og ny oppdatert kunnskap vil også gjere seg gjeldande og gje grunnlag for meir presise bevaringsmål for aktuelle tema.

Basert på dagens tilstand i naturreservatet, har ein retta fokuset mot fire bevaringsmål. Sjå tabell 1. Bevaringsmåla skal helst vere målbare, og kan t.d. presiserast gjennom mål for areal eller førekomst av bestemte artar. For sjøfuglreservata vil utviklinga i talet på hekkande fugl over tid vere eit mål for bestanden. For å følgje opp bevaringsmåla må forvaltningsstyresmakta overvake tilstand og status til dei enkelte tema gjennom systematiske teljingar.

5.4.1 Oppfølging av bevaringsmål

Prinsippa ved forvaltning av verna område etter NML set krav til hyppigare og betre overvaking av verneverdiane enn tidlegare. Før var man i større grad fokusert på tekniske brot av vernereglar som t.d. fysiske inngrep, framfor å vurdere tilstand og status til dei faktiske verdiane som låg til grunn for vernet. Med denne forvaltningsplanen vert fokuset på naturkvalitetane skjerpa i framtida.

For å kunne følgje opp bevaringsmåla for sjøfuglreservatet er det naudsynt med overvaking av naturkvalitetane (hekkebestanden) over tid. Det er også viktig å følgje med på kva effektar utførde skjøtselstiltak har på bestandane av hekkande sjøfugl og andre tilhøve i verneområdet, samt å vurdere behovet for framtidige skjøtselstiltak.

Figur 2: Flyfoto av Sandøya-Vattøya naturreservat. Foto: Øivind Leren.

Tabell 1. Bevaringsmål og tiltak for Sandøya-Vattøya naturreservat (VV00002914). Tilstandsklasse vurderast ut frå gjennomsnitt tal på hekkande par frå 1975, 1994-95 og 2011 (God, middels og dårleg er respektivt $\geq 90\%$, $\geq 70-89\%$ og $\leq 69\%$ av gjennomsnittet).

Mål nr	Tilstandsvariabel	Bevaringsmål	Overvaking	Tilstandsklasse	Aktuelle tiltak
1	Hekkepar med måsefugl (svartbak, sildemåse, gråmåse, fiskemåse)	Bevare reservatets funksjon som hekkeplass for måsefugl.	SNO, ornitologar Tal på hekkande par innafor reservatet skal teljast nøyaktig i 2011.	<u>God:</u> $\geq 90\%$ av gjennomsnitt <u>Middels:</u> $\geq 70-89\%$ av gjennomsnitt <u>Dårleg:</u> 69% av gjennomsnitt Svartbak gj.snitt = 50 par Sildemåse gj.snitt = 5 par Gråmåse gj.snitt = 24 par Fiskemåse gj.snitt = 14 par	- Rydding og tynning for å fremje attraktive hekkeplassar. - Unngå unødig ferdsel - Halde området fritt for rovpattedyr.
2	Terner	Hekkelokalitet til ternar skal sikrast.	SNO, ornitologar	<u>God:</u> ≥ 12 par <u>Middels:</u> 9-11 par <u>Dårleg:</u> ≤ 8 par	- beiting, rydding og tynning for å fremje attraktive hekkeplassar. - Halde området fritt for rovpattedyr. - Unngå unødig ferdsel.
3	Framande pattedyr, fugl	Skal ikkje førekome i reservatet	Registrering ved synfaringar, samt løpande vurdering av data frå andre kjelder (artsobservasjonar, flyfoto)	<u>God:</u> Framand art sjeldan og sporadisk observert <u>Middels:</u> Framand art registrert år om anna <u>Dårleg:</u> Regelbunden (årleg) førekomst	- Vurdering av uttak i reservatet blir basert på type art og skadepotensial: - Skadefelling - Eggplukking/eggpunktering - Fellefangst
4	Framande planteartar	Svartelista artar med høg og ukjent risiko for skade på stadeige biomangfald skal ikkje etablerast i reservatet	Registrering ved synfaring. Kartfesting med GPS ved funn.	<u>God:</u> Aktuelle framande artar er ikkje etablert i reservatet <u>Middels:</u> Svakt innslag av aktuelle framande artar <u>Dårleg:</u> Moderat $\rightarrow$ sterkt innslag av framande artar	- Fjerning av aktuelle artar i heile området, samt fokus på spreingskjelder utafor reservatet.

Det er ønskeleg å gjennomføre årlege teljingar, men i praksis er det vanskeleg å kome over alle sjøfuglreservata same teljesesong. For kvart einskild reservat kan det difor vere eit meir realistisk mål få gjennomført tre teljingar i løpet av gjeldande planperiode (2011-2020). Det går fram av tabell 2 korleis forvaltningsmyndigheita skal følgje opp bevaringsmåla.

Fylkesmannen har hovudansvaret for overvakinga av naturkvalitetane i verneområdet. SNO vil i dei fleste tilfella stå for den praktiske gjennomføringa. SNO rapporterer til fylkesmannen når det er naudsynt, og minst ein gong kvart år. Andre aktuelle aktørar i høve til teljingane kan t.d. vere ornitologar, forskingsinstitusjonar og frivillige organisasjonar. Dette blir avklart årleg.

Utviklinga og tilstanden til bevaringsmåla skal evaluerast av fylkesmannen og tiltak setjast inn om naudsynt. Metodikken for teljingane tek utgangspunkt i "Takseringsmanual for måker, ternar, skarv, teist, ærfugl og grågås" - NINA rapport 716.

Eit fundament for all overvaking er at teljingane standardiserast slik at resultatane er samanliknbar frå år til år. Teljinga bør gjerast på om lag den same tida i hekkeforløpet som tidlegare år. Andre faktorar som bør bli standardisert er lokalitet for teljinga og kva for eining som teljast (tilsynelatande okkuperte eller faktiske reir, vaksne individ, hekkande par m.m.).

Når det gjeld Sandøya-Vattøya naturreservat bør man nytte dei same metodane som blei brukt i 2011. For fleire detaljar, sjå originalrapport frå teljingane frå NOF same år.

Tabell 2. Oversikt over kven som har ansvaret for overvaking, kor ofte og korleis overvakingstiltak som skal nyttast i oppfølginga av bevaringsmåla for Sandøya-Vattøya naturreservat (VV00002914).

Mål nr	Bevaringsmål	Overvakings-syklus	Aktuelle aktørar	Overvakingstiltak
1 og 2	Hekkepar med måsefugl og terner	Overvake bevaringsmåla tre gonger i løpet av planperioden. Første gong i 2011.	SNO, ornitologar, forskingsinstitusjonar, frivillige organisasjonar	<ul style="list-style-type: none"> - Vurdering av kvalitet på reirhabitat - Teljing av sjøfuglar etter gjeldande retningslinjer
3 og 4	Framand flora og fauna skal ikkje førekome i reservatet.	Overvake bevaringsmåla tre gonger i løpet av planperioden. Første gong i 2012.	SNO, ornitologar, forskingsinstitusjonar, frivillige organisasjonar	<ul style="list-style-type: none"> - Kartlegging av framande artar. - Bruk av GIS-verktøy til overvaking av ev. spreiding av artar.

5.5 Skjøtsel; behov og gjennomføring

Skjøtsel i naturreservata er heimla i verneforskrifta § 9 og NML § 47, og tiltaka lista i skjøtelsesplanen konkretiserer dei mest aktuelle tiltaka som er naudsynt for nå bevaringsmåla for naturreservat.

Kor ofte og når skjøtselstiltak skal gjennomførast kan vere vanskeleg å seie eksakt og er dessutan avhengig av type skjøtselstiltak som nyttast. Det viktigaste er at ein til kvar ei tid opprettheld og fremmar bevaringsmålet. For å unngå å forstyrre hekkande fugl skal gjennomføringa av skjøtselstiltak skje i perioden 1.september til 31.mars.

All skjøtsel skal skje i samarbeid med fylkesmannen og SNO. Grunneigarar og andre interesserte kan ikkje drive skjøtsel utan skriftlig løyve frå forvaltningsstyresmakta. Grunneigarar kan også gjennomføre skjøtselstiltak som er i samsvar med forvaltningsplanen, etter avtale og løyve/fullmakt frå forvaltningsstyresmakta, jf. § 47 i NML.

5.5.1 Rydding av tre og kratt

Tre, buskar og kratt må fjernast før dei blir så høge og av eit slikt omfang at det gjer området mindre eigna som hekkeplass for sjøfugl. Vegetasjonen bør haldast så låg at han ikkje tek den frie utsikta for fuglar som ligg på reir, gir færre reirplassar eller kan fungere som sitjeplassar/skjul for eggrøvarar som kråke og ramn. Det skal likevel stå att noko kratt nærast sjøen, sidan dette gir attraktive hekkeplassar for t.d. ærfugl.

Gjennomføring av tiltak

Kor ofte hogst/rydding av tre og kratt bør skje, må sjåast i samanheng med andre skjøtselstiltak. Andre tiltak som t.d. beiting og brenning kan redusere behovet for rydding av kratt. For å unngå gjengroing med påfølgjande negative følgjer for verneformålet og for å hindre større arbeid i samband med skjøtselstiltak, bør fjerning av tre og kratt uansett skje om lag kvart tredje år.

Vattøya har størst behov for rydding av tre og kratt. Sjølv om omfanget av gjengroinga er relativ sparsam, er både lauvtre, gran og sitkagran i ferd med å etablere seg i reservatet. På sikt vil dette redusere tilgangen på eigna hekkelokalitetar for sjøfuglane i reservatet.

Gran og sitkagran er planta ved fleire av fritidsbustadene utafor reservatet. Desse bør fjernast då dei kan spreie seg inn i reservatet. Ein bør i samarbeid med grunneigarane ha fokus på spreingskjeldene når skjøtelsarbeidet tek til.

Ringbarking ser ein som lite aktuelt da behandla tre framleis kan nyttast som sitjeplassar/skjul for eggrøvarar.

Rydding av tre og kratt må gjerast manuelt og utanom tida med ferdselsforbod. Grunneigarane vil bli orienterte om skjøtelsarbeid i forkant, og vil såleis få høve til å kome med innspel til korleis arbeidet skal utførast.

5.5.2 Brenning

Skjøtelsarbeid som omfattar brenning bør hovudsakleg skje vinter eller tidleg vår. Greiner og kvistar etter trerydding vil kunne vere til hinder både for sjøfuglane og eventuelle beitedyr. Slikt avfall kan fjernast i samband med eventuell gras-/lyngbrenning, eller ved at det blir samla i mindre haugar og sett fyr på.

Råd ved gjennomføring av skjøtsel.

Rydding av tre og kratt

- ✓ Helst gjennomførast på frosen/snødekt mark (gjeld spes. uttak av tre)
- ✓ Kratt, busker og hogstavfall skal fjernast etter rydding/felling.
- ✓ Sjølve ryddinga bør gjerast manuelt med motorsag, ryddesag eller andre lette reiskapar.

Brenning

- ✓ Bør skje i tida januar-mars.
- ✓ Mosaikkbrenning
- ✓ Varsle brannvesenet

Beiting

- ✓ Følgje tradisjonelt driftsopplegg
- ✓ Sambeiting om mogleg
- ✓ Omsyn til sjøfuglar og talet på beitedyr

Framande artar

- ✓ Fokus på spreingskjelder utafor reservata
- ✓ Registrering av artar i artsdatabanken

Rydding av søppel

- ✓ Avtale med lokale renovasjonsselskap
- ✓ Involvere skular, foreiningar o.l.

Gjennomføring av tiltak

Det er ein del grov lyng i reservatet som bør skjøttast. Denne lyngen kan stengje for utsikta frå reir og redusere eigna reirplassar. Om trea blir felt først kan det vere aktuelt med lyngbrenning. Eit anna alternativ er å slå.

Alle bygningane på øya gjer at Vattøya er mindre eigna til å nytte brenning som skjøtselstiltak.

På dei mindre holmane kan ein nytte brenning i kombinasjon med vegetasjonsrydding. Ikkje minst på Sandøya og Lyngøya kan dette vere eit målretta skjøtselstiltak.

Dersom ein ønskjer å gjennomføre gras/lyngbrenning bør dette som hovudregel skje i tida frå januar til seinast utgangen av mars, når jordsmonnet er frose eller fuktig. På den måten overlever planterøtene og frøbanken i jorda, som igjen kan spire til sommaren/hausten. Samstundes er det særst viktig at eit slikt tiltak blir slutført i god tid før hekkinga tek til.

Forureiningslova § 8 seier at vanleg forureining frå fiske, jordbruk og skogbruk m.m. er tillate dersom det ikkje er gitt særlege forskrifter etter § 9. Brannvesenet og kommunen må varslast før brenning. Kommunane kan fastsetje lokale forskrifter (etter forureiningslova § 9), der dei har høve til å regulere kva som skal vere tillate avfallsbrenning. Ulstein kommune har per i dag ikkje fastsett slik forskrift.

Det kan vere gunstig å melde frå om tiltaket i lokale media på førehand.

5.5.3 Beiting

Då det var gardsdrift på Vattøya blei store delar av øya beita. Sjølv om det ikkje går husdyr i området i dag, er øya framleis godt eigna til beiting. Fylkesmannen vil ikkje ta initiativ til beiteaktivitet. Dersom grunneigarane ønskjer å nytte reservatet til eit slikt formål, opnar verneforskrifta for dette, jf. § 4.

Gjennomføring av tiltak

Ein bør vere på vakt overfor gjengroing på den eine sida og omfattande trakkskade og erosjon på den andre sida. Det er påvist at sau kan gjere skade på fuglereir gjennom trakk, og vi rår difor til å vere særleg bevisst på at talet på beitedyr ikkje er for høgt i rugetida. Både beitetrykket og effekten på vegetasjonen bør vurderast fortløpande. Ein tilrår at framtidig beite er i samsvar med det tradisjonelle driftsopplegget, både med tanke på tal og type beitedyr. Av omsyn til verneformålet kan DN regulere beitetrykket ved forskrift i heile eller delar av reservatet, jf. § 4 i verneforskrifta.

Beiting i kombinasjon med rydding av kratt er truleg det beste skjøtselstiltaket for å oppretthalde og fremje verneverdiane på Vattøya. Dei andre holmane er mindre eigna til beiting. Her bør ein nytte andre skjøtselstiltak som t.d. slått, lyng- og vegetasjonsrydding.

5.5.4 Overvaking/fjerning av framande artar

Det er viktig å halde reservatet fritt for framande artar. Både introduserte vilt- og planteartar representerer ein reell fare for det lokale artsmangfaldet og verneverdiane. Det er ikkje registrert framande viltartar i Sandøya- Vattøya naturreservat.

Sitkagran er planta ved fleire av fritidsbustadene utafor reservatet. Ein bør difor, i samarbeid med grunneigarane, ha fokus på desse spreingskjeldene når skjøtselsarbeidet tek til. Gran er også på veg inn i reservatet.

Gjennomføring av tiltak

Sitkagran og gran som har etablert seg inne i reservatet, vil bli fjerna med rydde- eller motorsag. Småplanter vil bli luka bort.

5.5.5 Rydding av søppel

Omfanget av forsøpling innafor reservatgrensene kan ikkje seiast å vere omfattande. Overvaking og rydding blir gjort som ein ordinær del av oppsynsarbeidet.

5.5.6 Oppsummering av skjøtselstiltak i Sandøya- Vattøya naturreservat.

For å sikre eigna hekkeplassar for sjøfugl, må ein gjennomføre målretta skjøtselstiltak. I tabell 3 er det sett opp ei prioritering av skjøtselstiltak, ansvarleg for utføringa og når tiltaka skal gjennomførast. Forventa oppstart av skjøtselstiltak er 2012.

Dei største trugsmåla mot hekkebestanden på Sandøya- Vattøya er gjengroing og ferdsel. Vi tilrår at skjøtselstiltak på Vattøya prioriterast først. Her bør ein starte med rydding av tre og kratt. I tillegg til vegetasjonsrydding vil lyngbrenning på Lyngholmen og Sandøya vere viktige skjøtselstiltak. Vidare vil det vere positivt for verneverdiane med beiting på Vattøya.

Eventuelle problem med brot på ferdselsforbodet bør møtast med auka oppsyn, informasjon og haldningsskapande arbeid.

Kostnader

Skjøtsel utført av SNO blir dekt av årlege tildelingar til fylkesmannen og SNO frå DN. Grunneigarar kan heilt eller delvis få dekt kostnader til skjøtselsarbeid og naudsynt materiell etter avtale med fylkesmannen.

Dokumentasjon

SNO loggfører alle skjøtselstiltak dei gjennomfører i naturreservatet. Også grunneigarar må dokumentere (med foto, helst både før og etter) skjøtselsarbeid når utgiftene blir dekte av forvaltningsstyresmaktene. Ein enkel rapport skal sendast til fylkesmannen etter alle tiltak i naturreservatet, slik at forvaltningsstyresmakta får oversikt over utførte oppgåver i reservatet.

Tabell 3. Oversikt og prioritering av aktuelle skjøtselstiltak i Sandøya- Vattøya naturreservat. All skjøtsel kan gjennomførast heile året, jf. § 6 i verneforskrifta. Fylkesmannen vil uansett unngå skjøtselstiltak i tida med ferdseforbod, 01.05.- t.o.m. 31.07.

Tiltak	Prioritet	Utførande aktørar	Gjennomførast	Merknad
Rydding av tre og kratt	Høg	Gr.eigar	2013, 2016, 2019	
Overvaking/fjerning av framande artar: Framande tre/planter; - Fjerning ved hogst/rydding i heile reservatet. Framande fuglar og pattedyr: - eggpunktering (kanadagås) - jakt og fellefangst av mink	Høg	SNO, gr.eigar frivillige organisasjonar	2013, 2016, 2019	Kontinuerleg overvaking av framande artar.
Brenning	Middels	SNO, gr.eigar	Brenning m. 7-15 års mellomrom eller når lyngen er 20-30 cm høg og har ein blyanttjukk stengel.	- Mogleg å gjennomføre på Lyngholmen og Sandøya
Beiting	Middels	Gr.eigar	Årleg, dersom igangsett	- Må skje i regi av grunneigar.
Forsøpling	Låg	SNO	Ved behov	- Tiltaket vert gjort som ein del av det ordinære oppsynet

6 Forvaltning av naturreservatet

6.1 Forvaltningsstyresmakter

Fylkesmannen i Møre og Romsdal er forvaltningsstyresmakt for Sandøya- Vattøya naturreservat. Søknad om løyve/dispensasjonar etter verneforskriftene skal alltid sendast direkte til fylkesmannen.

6.2 Lovverk, føringar og forvaltning

Naturvernlova frå 1970 blei oppheva då NML 19. juni 2009 blei vedtatt. I denne samanhengen er eigne overgangsreglar i NML § 77 klar på at verneforskrifter vedtatt etter naturvernlova framleis gjeld.

Store delar av naturvernlova er vidareført i kap. V i NML. Sjølv om hovudtrekka i naturvernlova er vidareført, er det gjort nokre endringar. Det er viktig å merke seg prinsippa i NML kap. II om allminnelege reglane for berekraftig bruk i tillegg til § 48 i NML, om dispensasjon frå vernevedtak. Reglane her kjem i tillegg til verneforskriftene for dei ulike

sjøfuglreservata. Avgjerd av ein søknad om dispensasjon frå ei verneforskrift vil vere eit enkeltvedtak etter forvaltningslova og kan påklagast.

Forskrifta for verneområda går normalt føre anna lovverk og forskrifter. Med få unntak vil verneføresegnene innehalde strengare reglar som gjeld bruk og tiltak enn anna lovverk. Formålet med verneområdet skal tilleggast stor vekt ved fortolking av vernevedtak. Enkeltvedtak skal tolkast i lys av det spesifikke formålet, og "føre var" - prinsippet skal tilleggast vekt ved fortolking av vernevedtak. Tvil om rettslege rammer i ei verneforskrift bør til dømes tyde at forskrifta tolkast innskrenkande. Verneforskrifta for Sandøya- Vattøya naturreservat er gjengitt i vedlegg 1 til forvaltningsplanen.

6.3 Forvaltning av verneforskrifta

Verneforskriftene endrar ikkje grunneigarane sine retter og plikter etter anna regelverk utan at det går fram særskilt av forskriftene. Forskriftene endrar t.d. ikkje retten til å nekte motorferdsel eller andre tiltak på sin eigedom. Grunneigaren kan likevel ikkje nekte forvaltningsstyresmakta motorferdsel på eigedomen sin i samband med skjøtsel.

Verneforskrifta kan innebere forbod eller innskrenkingar råderetten til grunneigarar, rettshavarar og publikum, men kan ikkje gi vernestyresmakta eller det offentlege nokon særskilt råderett ut over det som følgjer av høvet til skjøtsel etter regelverket.

Forvaltninga av verneområdet skal skje i eit langsiktig perspektiv. Dette stiller krav til langsiktig tenking både hos fylkesmannen, SNO og dei som nyttar området dagleg. Eventuelle brot på lovverk i verneområdet skal meldast til kommunen, SNO eller forvaltningsstyresmakta som i sin tur vil vurdere tiltak eller politimelding. Ein syner her til NML kap. IX om handheving og sanksjonar.

6.4 Forståing av unntaka frå forskriftene

Det er særleg nokre kapittel i verneforskriftene som gir retningsliner for forvaltninga. I § 3 *Vernereglar* går det fram kva for reglar som gjeld for reservatet. Her er det opplista kva for aktivitetar som ikkje er tillate innafør reservatet. I § 4 *Generelle unntak* er det omtala dei aktivitetane som er unntatt frå reglane i § 3.

§ 5 Regulering av ferdsel legg føringar for reglane omkring ferdsel i naturreservata, medan § 6 omhandlar dei generelle unntaka frå desse ferdselsreglane. Dei generelle unntaka frå ferdselsreglane i verneforskrifta, jf. § 6, er tiltak og aktivitetar som kan gjennomførast utan å søkje om løyve. Men fylkesmannen bør underrettast dersom slik aktivitet gjennomførast, og ein føresett at ein i størst mogleg grad unngår unødig aktivitet i ferdselsforbodstida (1 mai. til og med 31. juli). Andre tiltak og aktivitetar må det søkjast om løyve for.

Aktivitetar som er forbode gjennom forskrifta i § 3, og som ikkje er nemnde i §§ 4, 5 eller 6 er i utgangspunktet forbode. Fylkesmannen kan likevel gje dispensasjon frå verneforskriftene i enkelte tilfelle. Ein dispensasjonssøknad skal då handsamast etter NML § 48.

6.4.1 Spesifiserte dispensasjonsreglar

I verneforskrifta § 7, er det ei opplisting av kva for tiltak som forvaltningsstyresmakta etter søknad kan gi dispensasjon til. Sjølv om dispensasjonsheimelen er utgangspunktet for

tolkinga, må ein dispensasjon også vurderast ut frå verneformålet og naturforholda i det enkelte området. Det bør givast dispensasjon for tiltak som bidrar til å fremje verneverdiane. Slik bruk kan også vurderast som eit ledd i forvaltninga for å bevare eller fremje verneverdiane.

6.4.2 Generelle dispensasjonsreglar

Etter overgangen til NML 01.juli 2009 gjeld no § 48 i denne lova i staden for den generelle dispensasjonsheimelen i verneforskrifter som er eldre enn dette. Det betyr at saker om dispensasjon ikkje skal behandlast etter § 8 i verneforskrift for hekkande sjøfugl i Møre og Romsdal, men etter NML § 48. Dei spesifiserte dispensasjonsreglane i verneforskriftene § 7 gjeld framleis. I tillegg skal dispensasjonssøknader vegast opp mot retningslinene i kap. II i NML §§ 8-12 alminnelege reglar om berekraftig bruk, jf. § 7 i NML.

Det følgjer av § 48 i NML (sjå tekstboks) første ledd kva for vilkår som normalt må vere oppfylt for å kunne gje dispensasjon. Vilkåra er omtalt i følgjande avsnitt.

For det første stillast det vilkår om at tiltaket *“ikke strider mot vernevedtakets formål”*. Dette inneber at ein må sjå på samanhengen mellom omfanget av tiltaket, art og plasseringa i høve til verneformålet. Tiltak og bruk som omfattar større tekniske inngrep vil det som regel ikkje bli gjeve dispensasjon til.

I høve til vilkåret om at tiltaket *“ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig”* inneber at det berre skal givast dispensasjon i de tilfeller da tiltaket vil ha begrensa virkning på verneverdiane. Det er med andre ord i første rekkje bagatellmessige inngrep eller forbigåande uro som har stor verdi for søkjar samanlikna med verneinteressene. Føremålet med denne presiseringa er å sikre at vernevedtaket ikkje svekkast gjennom omfattande dispensasjonar. Dispensasjonsregelen gir også eit klart uttrykk for at verneverdiane skal vere overordna t.d. næringsinteresser. Ein skal også vere varsam og merksam på at verneførmålet ikkje vert svekka på sikt grunna ei bit-for-bit-forvaltning.

Begge desse krava må vere oppfylt for å få ein dispensasjon. Det følgjer såleis ikkje av dette at dispensasjon skal gis dersom krava er oppfylt. Ingen har krav på dispensasjon og andre

Naturmangfaldlova (NML) § 48, dispensasjon frå vernevedtak

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

I avveiningen mellom øvrige vesentlige samfunnsinteresser og hensynet til verneområdet skal det særlig legges vekt på verneområdets betydning for det samlede nettverket av verneområder og om et tilsvarende verneområde kan etableres eller utvikles et annet sted. Tiltakshaveren kan pålegges å bære rimelige kostnader ved ivaretagelsen, opprettelsen eller utviklingen av et slikt tilsvarende område.

Trenger et tiltak tillatelse både etter verneforskriften og etter annet lovverk, kan tiltakshaver velge å søke om tillatelse parallelt. Vedtak skal i slike tilfeller først fattes etter verneforskriften, dersom ikke annet følger av verneforskriften eller forvaltningsmyndighetens samtykke.

Søknad om dispensasjon etter første ledd skal inneholde nødvendig dokumentasjon om tiltakets virkning på verneverdiene. I dispensasjon etter første ledd skal begrunnelsen for vedtaket vise hvordan forvaltningsmyndigheten har vurdert virkningene som dispensasjonen kan få for verneverdiene, og hvilken vekt det er lagt på dette.

vurderingsmoment kan verte gjeldande. Dersom det er usikkert kva verknader eit tiltak kan ha for naturmiljøet, bør ein legge stor vekt på føre-var-prinsippet.

Vitskapelege grunnar kan begrunne ein søknad. Dette gjeld då i første rekkje dispensasjonar som er naudsynt for forskning. Sjøfuglteljingar er eit døme på dette. Det kan vere aktuelt å gje løyve til ilandstiging i tida med ferdselsforbod for å taksere/telje reir, ringmerke fugleungar etc., for å framskaffe data som er viktige for forvaltninga av verneområdet og som bidreg til å fremje verneverdiane. Nyttan av granskingane eller forskingsprosjekta skal i kvart tilfelle vurderast opp mot ulempene som aktiviteten medfører. Forskingsaktivitet som ikkje treng å lokaliserast til eit verneområde, bør skje utanfor.

Dispensasjon når *“sikkerhetshensyn gjør det nødvendig”* er ein ny heimel i NML. Det vert her sikta til m.a. sikkerheit for liv og helse, smittsame sjukdommar frå dyr og sikkerheit mot omfattande og direkte skade på eigedom.

Også der omsynet til *“vesentlige samfunnsinteresser”* gjer det naudsynt kan det givast dispensasjon sjølv om dette strider mot verneførmålet og påverkar verneverdiane. Omgrepet *“vesentlig”* tyder likevel på at det skal særskilt mykje til å dispensere frå dette vilkåret. Nasjonalt viktig infrastruktur kan vere døme på begrunna dispensasjon.

6.5 Retningslinjer for saksbehandling

Punkta under syner generelle retningslinjer for all saksbehandling som gjeld verneplan for hekkande sjøfugl i Møre og Romsdal.

1. Alle søknader (skal vere skriftlege) om tiltak som krev løyve/dispensasjon etter verneføresegnene skal sendast Fylkesmannen i Møre og Romsdal. NML § 48 inneheld særskilde krav til søknader og grunngiving av dispensasjonar gitt etter dei generelle dispensasjonsreglane. Det går fram at søknader skal innehalde nødvendig dokumentasjon om verknaden tiltaket vil få for verneverdiane. Dispensasjonsvedtak skal òg innehalde ei grunngjeving som viser korleis forvaltningsstyresmakta har vurdert verknadene som dispensasjon kan få for verneverdiane, og kva vekt det er lagt på dette.
2. Normalt vil verneføresegnene ha strengare reglar enn det som gjeld anna lovverk. Alle søknader skal derfor først behandlast etter verneføresegnene før eventuelt anna lovverk vert vurdert. Det kan berre gjevast dispensasjon dersom det finst heimel for det i verneforskrifta eller i § 48 i NML.

Dersom det er usikkert kva for verknader eit tiltak kan få for naturmiljøet/verneverdiane, vil føre-var-prinsippet bli tillagt stor vekt. I NML §§ 8-12 er det, i tillegg til føre-var-prinsippet, fastsett fleire prinsipp som skal brukast ved behandling av enkeltsaker.

3. Når det vert gitt løyve til tiltak eller aktivitetar i naturreservat blir det vanlegvis knytt vilkår til løyvet, for m.a. å motverke moglege skadeverknader. Skriftleg løyve skal takast med ved opphald/ferdsel i verneområdet, og kunne visast fram på førespurnad. Ein enkel rapport om tiltaket skal sendast til fylkesmannen i ettertid, slik at forvaltningsstyresmakta får oversikt over tiltak som er gjennomførde i verneområdet.

Dersom dispensasjon vert gitt, vil han berre gjelde i høve til verneforskrifta. Tiltakshavar er sjølv ansvarleg for å innhente løyve frå grunneigar eller rettshavar før omsøkt bruk eller aktivitet blir sett i verk.

4. Fylkesmannen si avgjerd skal behandlast etter reglane i forvaltningslova. Ein eventuell klage skal stillast til DN, men sendast via Fylkesmannen i Møre og Romsdal. Dersom forvaltningsstyresmakta opprettheld sitt vedtak skal klagen DN for endeleg handsaming og vedtak.

5. Desse instansane skal alltid ha kopi av alle vedtak: Kommunen kor naturreservatet ligg, SNO og DN.

6.6 Skilting og informasjon

For å unngå ulovleg ferdsel og ilandstiging i naturreservata er det sett opp skilt på stader der det er naturleg å legge til med eller dra opp båt. Skilta består av eit naturreservatskilt og skilt om ferdselsforbod i hekketida (figur 3). Begge er festa på same stolpe. Det vil òg bli sett opp skilt på strategiske plassar på land, t.d. langs stigar og andre naturlege innfallsveggar til reservata.

Med ein stadig veksande privat småbåtflåte på kysten og i fjordane, er det viktig å informere sjøfarande om vernet og om ferdselsforbodet i hekketida. Vi ser det også som eit mål å informere om fuglelivet og naturkvalitetane i sjøfuglreservata. Fylkesmannen vil utarbeide informasjonsplakatar om naturreservatet med m.a. kart, foto og vernereglar til å hengje opp på plassar der båtfolk ferdist, t.d. småbåthamna.

Figur 3: Merking av Grip naturreservat.
Foto: Øivind Leren.

6.7 Oppsyn i naturreservata

Med eit vernevedtak oppstår det behov for å føre kontroll med at verneføresegnene og eventuelle dispensasjonsvedtak vert etterlevd. SNO har ansvaret for oppsyn i verneområda i Noreg. Hovudoppgåva til naturoppsynt er å sørgje for at folk følgjer verneregane for området. I tillegg har SNO ein god og tett dialog med fylkesmannen og vil bli orientert dersom det er gitt dispensasjonar frå verneforskrifta til ulike tiltak inne i reservatet. Heimel til å føre oppsyn finn vi i § 63 i NML.

SNO har oppsynsmynde i medhald av lov av 21. juni 1996 om statleg naturoppsyn, og begrensa politimynde etter dei sju miljølovene; friluftlova, naturmangfaldlova, motorferdselslova, kulturminnelova, viltlova, lakse- og innlandsfiskelova og delar av forureiningslova. I tillegg til kontrolloppgåvene etter desse lovene, skal oppsynet drive rettleiing og informasjon, skjøtsel, tilrettelegging, registrering og dokumentasjon. Mange av desse tiltaka blir gjort i samråd med fylkesmannen.

Fylkesmannen i Møre og Romsdal er som forvaltningsstyresmakt bestillar av oppsynsoppgåver hos SNO.

6.8 Revidering av forvaltningsplan

Forvaltningsplanen for Sandøya-Vattøya naturreservat gjeld fram til ny forvaltningsplan er vedtatt. Fylkesmannen er ansvarleg for revideringa av planen. Vi tek sikte på å gjere dette kvart 10. år, første gong i 2020. Fylkesmannen kan revidere planen på eit tidlegare tidspunkt om det er naudsynt. Bevaringsmåla vil bli revidert i samsvar med nasjonale standardar når desse ligg føre, uavhengig av rullering av forvaltningsplanen.

7 Kjelder

Direktoratet for naturforvaltning, 2001: Forvaltning av verneforskrifter, Rundskriv november 2001, revidert 2010. 32 s.

Direktoratet for naturforvaltning, 2008, (revidert utgåve av 2001): Områdevern og forvaltning. Forvaltningshåndboka. Handbok 17-2001

Folkestad, A. O. & Loen, J., 1998: Hekkende sjøfugl i Møre og Romsdal - ein statusrapport. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Miljøvernavdelinga, rapport nr. 4-1998. 125 s.

Follestad, A. & Lorentsen, S-H., 2011. Takseringsmanual for måker, terner, skarv, teist, ærfugl og grågås. – NINA rapport 716. 28 s.

Gederaas, L., Salvesen, I. og Viken, Å. (red.) 2007. Norsk svarteliste 2007 – Økologiske risikovurderinger av fremmede arter. 152 s.

Holten, J. I., 1990: Potensielle vegetasjonsregioner for Norge 1:3 mill. Vegetasjonsregionkart. Vedlegg til: NINA Utredning 011.

Kålås, J.A., Viken, Å., Henriksen, S. og Skjelseth, S. (red.). 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken. Norge. 480 s.

Norderhaug, A., Austad, I., Hauge, L og Kvamme, M. 1999: Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker. Landbruksforlaget. 252 s.

TemaNord, 2008: Vest-Nordiske sjøfugler i et presset miljø, Rapport fra en nordisk workshop Torshavn, Færøyene 26-29. september 2007. TemaNord 2008:573. 100 s.

8 Vedlegg

Vedlegg 1

Forskrift om verneplan for hekkande sjøfugl. Vern av Sandøya – Vattøya naturreservat, Ulstein kommune, Møre og Romsdal

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 28. mai 2010 med heimel i lov 19. juni 2009 nr. 100 om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) § 34, jf. § 37 og § 62. Fremja av Miljøverndepartementet.

§ 1. Avgrensing

Naturreservatet vedkjem gnr./bnr. 39/1, 39/2, 39/3, 39/4, 39/5 og 39/6 i Ulstein kommune.

Naturreservatet er på omlag 2,007 km², av dette er omlag 0,267 km² landareal og omlag 1,740 km² sjøareal.

Grensene for naturreservatet går fram av kart i målestokk 1:10 000, datert Miljøverndepartementet mars 2010. Dei nøyaktige grensene for naturreservatet blir merka av i marka der dei går over land. Knekkpunkta for grensene for naturreservatet skal koordinatfestas.

Forskrifta med kart blir oppbevart i Ulstein kommune, hos Fylkesmannen i Møre og Romsdal, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet. Det same gjeld jordskiftekartet som lages etter grensemerking.

§ 2. Formål

Formålet med naturreservatet er å ta vare på eit område som har særskilt verdi for biologisk mangfald og som inneheld trua, sjeldsynt og sårbar natur. Skjergardsområdet består av tilnærma urørte småkuperte øyar og sjøområdet omkring, som med naturleg tilhøyrande plante- og dyreliv utgjer ein viktig hekkelokalitet for sjøfugl som måker og ternar

§ 3. Vernereglar

I naturreservatet må ingen gjere noko som forringar verneverdiane som er angitt i verneformålet.

For naturreservatet gjeld følgjande vernereglar:

1. All vegetasjon på land og i vatn (inkludert tang og tare) er verna mot skade og øydelegging. Det er forbode å fjerne planter og sopp (inkludert lav) eller delar av desse frå reservatet. Nye planteartar må ikkje innførast. Planting eller såing av trær og anna vegetasjon er forbode
2. Dyrelivet, inkludert reirplassar og hiområde, er verna mot skade, øydelegging og unødige forstyrring. Hundar skal holdast i band. Utsetjing av dyr er forbode
3. Det må ikkje setjast i verk tiltak som kan endre naturmiljøet, som f.eks. oppføring av bygningar, anlegg, gjerder, andre varige eller mellombelse innretningar, etablering av oppdrettsanlegg, bortsetting av brakker e.l., opplag av båtar, framføring av luftleidningar, jordkablar, kloakkleidningar, nyplanting, oppdyrking, drenering eller anna form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte tilføringer av forureining, bortlegging av avfall, gjødsling, kalking eller bruk

av kjemiske plantevern- eller skadedyrmiddel. Forsøpling er forbode. Opplistinga er ikkje uttømmmande.

§ 4. Generelle unntak frå vernereglane

Vernereglane i § 3 er ikkje til hinder for:

1. Drift og vedlikehald av Kystverket sine anlegg
2. Beiting. Direktoratet for naturforvaltning kan av omsyn til verneformålet regulere beitetrykket ved forskrift i heile eller delar av reservatet
3. Sanking av bær og matsopp og plukking av vanlege planteartar inkludert tang til privat bruk.
4. Fangst og fiske i samsvar med gjeldande lovverk.
5. Vedlikehald av anlegg og innretningar som er i bruk på vernetidspunktet
6. Vedlikehald av gjerde
7. Utsetting og gjenfangst av stadeigne marine organismar i forbindelse med havbeitenæring etter akvakulturlova.
8. Taretråling i perioden f.o.m. 1. august t.o.m. 30. april.

§ 5. Regulering av ferdsel

All ferdsel skal skje varsamt og ta omsyn til vegetasjon, dyreliv og kulturminnar.

I naturreservatet gjeld følgjande reglar om ferdsel:

1. I tida frå og med 1. mai til og med 31. juli er det forbod mot ferdsel på land i verneområdet.
2. Start og landing av luftfartøy og lavtflygning under 300 meter er forbode.
3. Motorferdsel på land er forbode.
4. Direktoratet for naturforvaltning kan av omsyn til verneformålet forby eller regulere ferdsel i heile eller delar av reservatet ved forskrift.

§ 6. Generelle unntak frå ferdselsreglane

Reglane i § 5 er ikkje til hinder for:

1. Gjennomføring av militær operativ verksemd og tiltak som gjeld politi-, brannvern-, ambulanse-, oljevern-, redningsteneste- og oppsynsverksemd, samt gjennomføring av skjøtsels- og forvaltningsoppgåver som er bestemt av forvaltningsstyresmakta. Unntaket gjeld ikkje øvingskjøring.

Reglane i § 5 2. ledd er ikkje til hinder for:

2. Ferdsel i samband med drift og vedlikehald av Kystverket sine anlegg.
3. Nødvendig ferdsel i samband med beite, inklusive tilsyn med dyr på beite, oppsetting og vedlikehald av gjerde og liknande.
4. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med uttransport av sjuke og skadde bufe. Kjøretøy som vert nytte skal vere skånsam mot markoverflata. Det skal givast melding til ansvarleg oppsyn for verneområdet før kjøring.
5. Ferdsel på land ved bruk av landfeste i forbindelse med yrkesfiske.
6. Forsvarets nødvendige lavtflygning.

§ 7. Spesifiserte dispensasjonsreglar

Forvaltningsstyresmakta kan etter søknad gi dispensasjon til:

1. Oppføring av nye anlegg, flytting av anlegg, og tilbygg til eksisterande anlegg for Kystverket.
2. Oppsetting av gjerde for regulering av beite.
3. Etablering av landfeste for fiskereiskap.
4. Ferdsel på land for fangst av mink.
5. Rydding av vegetasjon på land.
6. Nødvendig luftfart i forbindelse med aktivitetar etter § 6 2. ledd nr. 1 og § 7 nr. 1.
7. Nødvendig motorferdsel i forbindelse med aktivitetar etter § 4 nr. 5 og 6, § 6 2. ledd nr. 1 og § 7 nr. 1, 2, 4 og 5.

§ 8. Generelle dispensasjonsreglar

Forvaltningsstyresmakta kan gjere unntak frå forskrifta dersom det ikkje strir mot vernevedtaket sitt formål og ikkje kan påverke verneverdiane nemneverdig, eller dersom sikkerheitsomsyn eller omsynet til vesentlege samfunnsinteresser gjer det naudsynt, jf. naturmangfoldloven § 48.

§ 9. Skjøtsel

Forvaltningsstyresmakta, eller den forvaltningsstyresmakta fastset, kan iverksetje skjøtsel for å oppretthalde eller oppnå den natur- eller kulturtilstand som er føremålet med vernet.

§ 10. Forvaltningsplan

Det skal utarbeidas forvaltningsplan med nærare retningsliner for forvaltning av naturreservatet. Forvaltningsplanen kan innehalde nærare retningsliner for gjennomføring av skjøtsel, og skal etter planen leggst fram innan 28. mai 2011.

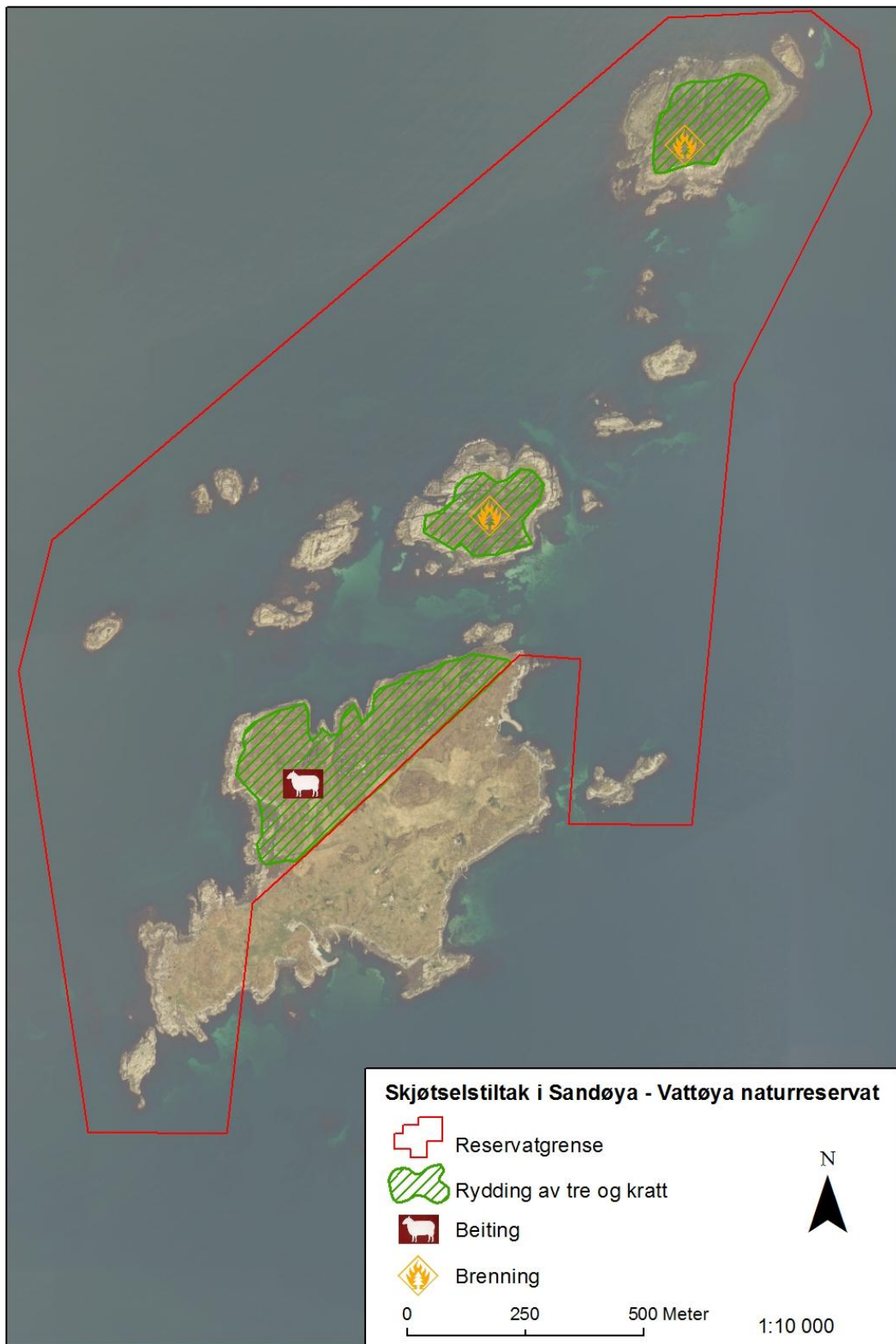
§ 11. Forvaltningsstyresmakt

Direktoratet for naturforvaltning fastset kven som skal ha forvaltningsstyresmakt etter denne forskrifta.

§ 12. Iverksetjing

Denne forskrifta trer i kraft 1. august 2010

Vedlegg 2 – Skjøtselskart for Sandøya-Vattøya naturreservat

Vedlegg 3 – Sakshandsaming av forvaltningsplan for Sandøya-Vattøya naturreservat

Av ulike årsaker kom planarbeidet seint i gong. Eit høyringsutkast blei sendt frå Fylkesmannen i Møre og Romsdal den 14.10.2011 til alle grunneigarane. Kommunar og andre moglege brukargrupper fikk tilsendt eit brev med opplysning om at dei kunne finne høyringsutkasta på fylkesmannen sine heimesider. Det blei oppmoda om å kome med merknader/innspeil til planarbeidet innan 25.11.2011.

Det kom ikkje inn merknader til høyringsutkastet.

I denne godkjente planen er redigeringa noko endra. Tidsplana er noko forandra. Elles er innhaldet i hovudsak som i høyringsutkastet.

Godkjenningssvedtaket står på side 3.

